

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». «Ἰωάν. 14:24»

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξοντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». «Πράξεων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5068

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 25 No 5

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 280

Μάιος-May 2003

Η «ΑΡΕΤΗ» ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ: ΧΑΡΙΣΜΑ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΧΡΕΟΣ

Υπό Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανού

Α'

Στὴν δύσκολη ἱστορική συγκυρία πού περνᾶ τούτη τὴν ὥρα ἡ ἀνθρωπότητα, διατυπώνονται καὶ διαδίδονται μὲ τὸν ἴδιο σχεδόν ἱεραποστολικό ζήλο, δύο κυρίως θεωρίες. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ θεωρία περὶ ἀντιπαλότητας καὶ ἀνοιχτῆς συγκρούσεως Θρησκειῶν καὶ Πολιτισμῶν. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἡ θεωρία περὶ ἐπιχειρούμενης ἐξισοροπήσεως τῶν διαφορῶν (θρησκευτικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικο-πολιτικῶν), μέσα κυρίως ἀπὸ τὴν ἐπικράτηση κάποιου δῆθεν «ἐνοποιητικοῦ» μοντέλου, τὸ ὁποῖο ὅσο καὶ ἂν θέλησαν νὰ ὀνομάσουν «παγκοσμιοποίηση», δέν ἔπαισαν γιὰ τὴν γνησιότητα καὶ τὴν ἀξία του. Καὶ δέν ἔπαισαν ὄχι μόνο τὰ ἀνώνυμα πλήθη τῶν «στερουμένων», τῶν «μὴ προνομιούχων», τῶν «περιθωριακῶν», ἀλλὰ μήτε καὶ διαπρεπεῖς διανοούμενους, καλλιτέχνες, θρησκευτικούς καὶ κοινωνικούς ἡγέτες, στὴν παγκόσμια σκηνή (ἀνεξαρτήτως ἂν μιλοῦμε γιὰ τὸν «τρίτο», τὸν «δεύτερο», ἢ τὸν «πρῶτο» κόσμο!).

Οἱ ἀντιρρήσεις λοιπὸν καὶ πρὸς τίς δύο θεωρίες, δέν ἔχουν πάψει νὰ ἐκφράζονται κατὰ διαφόρους τρόπους, καταδικάζοντας μὲ τὴν ἴδια ἱερὴ ἀγανάκτηση ὅλα τὰ φαινόμενα, ὄχι μόνο τῆς ἐν ἐξάρσει τρομοκρατίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπίσης ἐν ἐξάρσει πλουτοκρατίας.

Στὸ σχετικὸ πανδαιμόνιο τῶν «εἰδήσεων» καὶ τὴν θρυλούμενη παντοδυναμία τῆς «πληροφορίας», ὁ χριστιανὸς καλεῖται νὰ δηλώσει ψύχραιμα, δηλαδή **νηφάλια** τὴν θέση του, σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἱερὴ Παράδοση πού τὸ «ἐρμήνευσε» —ὄχι μονάχα γιὰ ἐσωτερικὴ κατανάλωση, ἀλλὰ γιὰ ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα— μὲ πλῆθος **θεσμῶν**, πού ἀναπτύχθηκαν κατὰ τὴν **πρῶτη** κυρίως εὐλογημένη καὶ **κοινὴ** χιλιετία.

'VIRTUE' IN CHRIST: A GIFT AND AN OBLIGATION

By Archbishop Stylianos of Australia

PART 1

In these difficult historical circumstances that all of humanity is experiencing, there are **two** theories mainly which are **formulated** and **disseminated** with almost the same missionary zeal. On the one hand there is the theory of rivalry and the open **clash** of religions and civilisations. On the other hand we have the theory concerning the attempt to balance differences (whether they be religious, cultural or socio-political) through the upholding of a so-called 'unifying' model. No matter how much people have tried to call this 'globalisation', it has not convinced us of its genuineness or overall value. And it is not only the anonymous crowds of 'deprived', 'underprivileged' and 'alienated' who are not convinced, but also renowned intellectuals, artists, religious and social leaders on the world stage (regardless of whether we are speaking about the 'third', 'second' or 'first' world!).

Objections therefore concerning both these theories have not ceased being expressed in various ways, denouncing all phenomena with the same sacred indignation - not only the rising incidence of **terrorism** but also the increasing **plutocracy**.

In light of the pandemonium of 'news' and the legendary power of 'communication', the Christian is called to **soberly** express an opinion in accordance with the Gospel of Christ, and sacred Tradition which has 'interpreted' it (not only for internal consumption, but for humanity as a whole) through a host of **institutions** that were chiefly developed in the first blessed millennium shared by Christians in common.

Οί αυθεντικοί εν λόγω **θεσμοί** και τά αντιπροσωπευτικά **έθιμα** των χριστιανών υπογραμμίζουν, από τό ένα μέρος μέ κάθε έμφαση τό απαραίτητο τής «κοινωνίας», και μάλιστα τής κοινωνίας όχι απλώς των «πολιτών» (έννοια απολύτως κοσμική), αλλά σαφώς των «προσώπων» (έννοια τελείως ανοιχτή στην υπερβατικότητα). Από τό άλλο μέρος, ή χριστιανική Ήθική, πού υπαγορεύει τήν **πανανθρώπινη** «κοινωνία προσώπων», δέν περιορίζεται στην όριζόντιο, δηλαδή τήν ένδοκοσμικότητα ή ένθαδικότητα (όσο δυναμικά και άν συλλαμβάνεται!). Τό κύριο γνώρισμα του χριστιανισμού είναι ή **καθολικότητα**, όχι όμως μέ τήν έννοια του απλώς «πλήρους» («καθ' όλου»). Στην θεολογική γλώσσα τής χριστιανικής Έκκλησίας, τό Άριστοτελικό «καθ' όλου» έχει ριζικά αντικατασταθεί, δυνάμει τής θείας **Ένανθρωπήσεως**, από τό «**θεανθρώπινο**», δηλαδή τό «**θεανδρικό**». Μόνο μιά τέτοια σύνθεση όριζοντίου και κατακορύφου εξασφαλίζει σταθερά τήν **ένότητα**, τήν **ειρήνη** και τήν **δικαιοσύνη**, πού πάντα δυστυχώς υπήρξαν τά τραγικότερα «ζητούμενα» τής Ίστορίας.

Πάντως, μπροστά στό ήθικό, τό κοινωνικό –και τό μεταφυσικό ακόμη– **χάος**, πού σηματοδοτούν οί δύο θεωρίες πού έμνημονεύσαμε στην αρχή (τρομοκρατία-πλουτοκρατία), ή χριστιανική **αγρόπνια** και **ειλικρίνεια** δέν δυσκολεύεται νά διατυπώσει τόν δικό της «**τρίτο δρόμο**»! Και ό δρόμος αυτός δέν έχει βέβαια τίποτε κοινό μέ τήν όμωυμη πολιτική του Άγγλου Πρωθυπουργού κ. Tony Blair. Μήτε μέ τίς λεγόμενες κατά Καβάφη «στοχαστικές προσαρμογές» τής κοσμικής διπλωματίας. Μήτε ακόμη και μέ τήν χρυσή «μεσότητα» του φιλοσοφικού στοχασμού.

Ό εκπληκτικός και άνυπέβλητος σέ δυναμισμό «**τρίτος δρόμος**» του χριστιανισμού είναι ή **άσκητική άγωγή** τής Όρθοδοξίας. Αυτή όμως νοείται όχι ως **θεωρητική** διδασκαλία ή κούφιο **ιδεολόγημα**. Πρό πάντων είναι **πρακτική έφαρμογή** των θεωρητικών διδαγμάτων (κατά τό «**πράξις**» = «**θεωρίας έπίβασις**»), μέ μοναδική μέθοδο τήν «**αυτομεμφία**» (τήν τακτική δηλαδή του νά αναζητās τήν **ευθύνη** για όλα τά κακώς κείμενα όχι στους άλλους, αλλά στον ίδιο τόν έαυτό σου!).

Αυτή βέβαια τήν **άσκητική** νοοτροπία και συμπεριφορά τήν περιμένουμε συνήθως από τόν Μοναχισμό, ως τόν κατ' έξοχήν **γρηγορούντα** χριστιανισμό. Δέν είναι όμως λιγώτερο υποχρεωτική και για τους υπόλοιπους πιστούς εν τώ κόσμω. Γιατί ή χριστιανική Ήθική είναι **μία**, και ή **ίδια** για όλους τους πιστούς. Η δέ «**αυτομεμφία**», άν τήν αναλύσουμε προσεκτικά, θά δούμε ότι δέν είναι

These authentic **institutions** and the corresponding representative **customs** of the Christians underline emphatically, on the one hand, the necessity of 'communion', not simply between '**citizens**' (a thoroughly secular concept), but clearly between '**persons**' (a concept totally open to transcendence). On the other hand, Christian ethics, which dictate a **universal** 'communion of persons', does not confine itself to the horizontal, *ie.* things of the present world (no matter how dynamically this is understood!). The major feature of Christianity is **catholicity**, yet not in the sense of **fullness** (*cath'olou*), but rather in terms of that which is highest and final. In the theological vocabulary of the Christian Church, the Aristotelian *cath'olou* has been radically replaced, through the divine **Incarnation**, by that which is both divine and human, the *theanthropino*. Only such a synthesis of the horizontal and the vertical would be able to steadily ensure **unity**, **peace** and **justice**, which nonetheless unfortunately still remain the most unattainable objectives of history.

Yet, in the face of the **moral**, **social** and **meta-physical** chaos signified by the two mentioned theories (terrorism-plutocracy), Christian **vigilance** and **sincerity** does not find it difficult to formulate its own 'third way'. And this way of course has nothing in common with British Prime Minister Tony Blair's policy of the same name. Nor does it have anything to do with Cavafy's so-called 'judicious adjustments' of secular diplomacy.

The astonishing and, in terms of dynamism, incomparable 'third way' of Christianity is the **ascetic way** of Orthodoxy. This however is not to be understood as a theoretical **teaching** or hollow **ideology**. It is above all the **practical application** of the theoretical precepts (in accordance with the notion that praxis surmounts theory), having **self-blame** as its only method (an approach which makes you search for the cause of what is bad not in others, but in your own self!).

We of course expect an **ascetic** approach like this from within monasticism, as the vigilant expression of Christianity *par excellence*. However, it is no less binding for other Christians living in the world. This is because Christian ethics are one and the same for **all** the faithful. If we look

τίποτε άλλο παρά ή ανθρώπινη έκφραση τής θεανθρωπίνης «κενώσεως», όπως μās τήν δίδαξε ως «ἄκραν ταπεινώσιν» ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός. Αυτό είναι τό «πλήρωμα τής ἀληθείας» Του, δηλαδή ή πλήρης φανέρωση τής δόξας Του. Αυτή είναι πού ἀναδεικνύει τόν «Κύριο τοῦ οὐρανοῦ καί τής γῆς», ως τόν Λυτρωτή «Νυμφίο τής Ἐκκλησίας».

Στόχος ἐπομένως τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἀγωνιζομένου πιστοῦ, ως μέλους τής «στρατευομένης Ἐκκλησίας» δέν μπορεί νά εἶναι ὅποιοδήποτε ἄθλημα δικό του, ἐξατομικευμένο δηλαδή καί ἀποκομμένο ἀπό τήν «κοινωνία» μέ τά ὑπόλοιπα μέλη τοῦ ἑνός καί ἀδιαιρέτου σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὑψιστο δῶρο καί εὐλογία γιά τόν κάθε πιστό εἶναι μόνο νά «μεθέξει» καί νά «κοινωνήσῃ» μαζί μέ ὄλους τούς ἄλλους, «μερίδα» ἔστω, «τῶν ἁγιασμάτων» ἀπό τήν ὄλη «κοινωνία τοῦ Ἁγ. Πνεύματος», πού ἑνώνει τούς πάντας εἰς μίαν βασιλείαν.

Εἶναι προφανές ὅτι εἰς τήν κοινωνία αὐτῆς τής βασιλείας, ὄλοι μετέχουμε ὄχι κατά τόν –ἀνύπαρκτον ἄλλωστε– βαθμόν «ἀξιομισθίας» ἑνός ἐκάστου, ἀλλά «κατά τό μέτρον τής δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4, 7).

Γι' αὐτό, ὅσο φιλότιμη καί ἄν εἶναι ή προσωπική προσπάθεια τοῦ καθενός μας, νά ἐκπληρώσῃ τό θεῖο θέλημα –ἀκυρώνοντας τό θέλημα τό δικό του– ή σχετική ἐπιβράβευση δέν μπορεί νά εἶναι ποτέ «μισθός». Εἶναι πάντοτε μόνο «χάρις», καί μάλιστα χάρις ἀνεξιχνίαστη καί ἀνερμήνευτη!

Πάντως, ἐπειδή ή «ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος» καί ή «αὐτομεμφία» συναπαρτίζουν ἕνα εἶδος πτωχῆς ἔστω «μυήσεως» τοῦ μόνου Ἁναμαρτήτου Θεανθρώπου Χριστοῦ, γι' αὐτό ἀκριβῶς καί μποροῦν νά «ἐγγυηθοῦν» μία ὄντως δημιουργική ἀνανέωση τοῦ «πεπαιωμένου» καί «φθαρέντος» ἀνθρώπου καί κόσμου.

Ἔτσι μονάχα ὁ χριστιανός, χωρίς νά «συσχηματίζεται τῷ αἰῶνι τούτῳ» (Ρωμ. 12,2), μπορεί νά εἰσέρχεται εἰς ὄλα τά «σχήματα» καί εἰς ὄλους τούς «χώρους» τοῦ σύγχρονου «τρομοκρατούντος» ἢ «τρομοκρατούμενου» κόσμου, γιά νά γίνῃ κατά τό Παυλικόν «τοῖς πάσι τά πάντα», μέ μοναδική φιλοδοξία, ὅπως ἔλεγε καί ὁ Ἀπόστολος, «ἵνα πάντως τινάς σώσω» (Α' Κορ. 9,22). Γιατί, κατά τήν χριστιανική περί σωτηρίας ἀντίληψη, ὁ ἐπί μέρους πιστός δέν λυτρώνεται ποτέ μόνος καί καθ' ἑαυτόν! Λυτρώνεται κατά τό μέτρο πού συμβάλλει καί μετέχει εἰς τήν λύτρωση καί τῶν λοιπῶν συνανθρώπων ἀδελφῶν του, γιά τούς ὁποίους ὁ Παῦλος πάλι ἔλεγε, ὅτι ἦταν πρόθυμος νά γίνῃ ἀκόμη καί «ἀνάθεμα» (Ρωμ. 9,3).

(Συνεχίζεται)

at it carefully, we shall see that **self-blame** is nothing more than the human expression of the divine **self-emptying** or *kenosis*, as taught to us by God incarnate in 'utter humility'. This is the fullness of His truth, or in other words the full appearance of His glory. This is what shows forth the 'Lord of heaven and earth' as the redeeming 'Bridegroom of the Church.'

Therefore the aim of every struggling Christian in the world, as members of the 'Church militant', cannot be any personal achievement, **individualised** and **cut off** from communion with the other members of the **one** and **undivided** Body of Christ. The greatest gift and blessing for each of the faithful is only to 'participate' and share with others at least a 'portion' of the blessings of the entire communion of the Holy Spirit, which unites all into one kingdom.

Clearly, we all participate in the communion of this kingdom, not according to the degree of 'merit' of each person (which is in any case non-existent), but rather according to "the measure of Christ's gift" (Ephes. 4:7). So, no matter how honest our efforts may be to fulfil the divine will - by nullifying our own will - the relevant reward can never be a kind of 'payment'. It is always grace alone, and indeed grace that is unsearchable and inexplicable!

At any rate, the '**cutting off of one's own will**' and '**self-blame**' are but poor 'imitations' of the only Sinless and inimitable Christ. For this reason, they can ensure a truly creative renewal of the '**old**' and '**decaying**' world and human beings themselves.

Only in this way can the Christian, without being "conformed to this world" (Rom. 12:2), enter all the configurations and fields of today's **terrorised** world, in order to become "all things to all people", as the Apostle Paul said, so that he might "by all means save some" (1 Cor. 9:22). For, according to the Christian understanding of salvation, the individual faithful are not redeemed in **isolation** and of their **own accord**! Rather, the faithful are redeemed according to the degree that they **contribute** and **participate** in the salvation of fellow human beings, for whose sake Paul again states that he was willing to even become "anathema" (Rom. 9:3).

To be continued in the following issue

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

ANOTHER YEAR TO BE THANKFUL

On Monday evening, 5 May 2003, the Greek Orthodox Cathedral of the Annunciation in Redfern, NSW, hosted the fourteenth annual Thanksgiving Service for graduates of St Andrew's Greek Orthodox Theological College. The service marked the culmination of four challenging years of theological education and training for a small number of dedicated students from around Australia.

The evening's proceedings began with a brief doxological service chanted by College students, past and present. The Dean, His Eminence Archbishop Stylianos, as he has done since the first Thanksgiving Service back in 1990, conferred the graduates with the College's Ecclesiastical Degree, read a benediction over them and addressed the congregation of faculty, distinguished guests and members of the general public.

Honouring this important occasion with their presence were Mr Evangelos Damianakis, Consul General

From the Thanksgiving Service in the Cathedral

for Greece in Sydney, and Mrs Damianakis; Sir Arthur and Lady Renee George, Great Benefactors of the Theological College; Dr Vivienne Keely, former director of postgraduate studies at the Sydney College of Divinity; as well as representatives from the various committees of the Theological College and the Greek Orthodox Archdiocese. The Theological College was also particularly honoured by the presence of the Athonite priest-monk Fr Damaskinos, who had been invited to Australia for a number of weeks to help serve the confessional and pastoral needs of Greek Orthodox people around Australia.

After the service, light supper was served in the Main Hall of the Theological College.

The five students who successfully completed their course of theological studies were Rev. Antonios Vanikiotis (VIC), Polidoros Nidras (VIC), Christos Pantelios (VIC) and Sotirios Papafilopoulos (SA), with Stephen Hughes (NSW) receiving his degree in absentia.

Three of these graduates were also present at the Sydney College of Divinity Graduation Ceremony on Saturday 3 May 2003. There they had been presented their Bachelor of Theology degree in the Great Hall of Sydney University by the President of the Sydney College of Divinity Council, Rev. Dr S. Mitchell. In addition, Polidoros Nidras was awarded the Rev. Dr Brian Murray Memorial Prize in absentia for attaining the highest level of achievement in the discipline of Theology in the Bachelor of Theology program. He is the second graduate to receive a Sydney College of Divinity award for academic excellence in the last four years. The traditional luncheon followed at Wesley College.

The latest group of graduates brought to sixty-eight the total of Theological College alumni since the College opened in 1986. Twenty graduates currently serve as priests (11 NSW; 3 VIC; 2 SA; 3 QLD; 1 GREECE) and three as deacons (2 NSW; 1 QLD). Graduates have assumed a variety of roles within the various institutions of the Greek Orthodox Archdiocese including administrative posts, teaching positions, welfare, and chaplaincies to prison inmates, police personnel and university students.

The College Dean His Eminence Archbishop Stylianos and Sub-Dean His Grace Bishop Seraphim, flanked by this year's Graduates.

WHO AM I?

"In the Image and Likeness" "The uniqueness of every human person"

Part I

by Philip Kariatlis

The most basic questions in life occasioning answers so that we can have peace of mind and happiness are often related to discovering our distinct 'identity'. Those who have not found answers to such questions are said to be suffering an "identity crisis" which can lead to much anxiety and unhappiness. For this reason, it is not only fundamental, but quite natural that we struggle to find answers to the questions relating to our identity, such as: *Who am I? From where did I originate? What is the purpose of my life? What does it all mean? Is there any meaning in life? Where am I heading?* For most persons, it is not only during their adolescence that they usually begin to search for meaning and identity, but certain life changing situations throughout their life, such as: middle age; parents whose children marry and move on in life; widowed persons will trigger these questions again and again. And it is only in our struggle to discover our true identity that we are free to express the uniqueness of our personhood and therefore to enjoy purposeful living. It is only in this great and sacred effort on our part to find answers that we can attain peace of mind in this great adventure we call life.

Different people will attempt to discover who they really are in different ways. Some will derive answers from the amount of **material wealth** they possess. Therefore they will argue that they are more value than others not because of who they are but because of what they possess. Others may base their identity on **physical appearance** going to extraordinary extremes to improve their appearance as this, they argue, could help in establishing some sort of better self worth and identity. Still others will seek **psychiatrists** and **psychologists** hoping to discover who they are. For many people, they will find answers in the **sciences**. So depending on their area of interest or specialization, whether they are biologists, physicists, chemists or geneticists, they will give different answers as to who the human person is. And we must admit that the sciences go a long way in telling us about the human person, but still instinctively we may feel that we have not gained the *fullness* of our identity.

Just from the above, we begin to appreciate just how difficult it may be to discover a complete answer of who we are, given that in our society today the idea of what it means to be a human person is many things to different people. Along with this, society, profoundly influenced by **empirical positivism** has argued that in our

pursuit for truth and identity only *logical* considerations which can be verified *empirically* are valid. Therefore anything beyond the sensory world is non-existent. However very early in our adult life we discover that our *intellectual* or *rational* capacities are but one aspect of our life. Coupled with the confusion in this vast diversity of answers, we only need to take a few moments to appreciate just how different, unique and distinctive each person is. While it may be true that a group of people may lead similar lives, have similar interests, yet they still are all distinct. Physiologically, there are no two people that look the same, talk or think exactly the same way. Even identical twins will have discrete differences that usually can be distinguished only by those who know them. It is not enough to say that amongst the entire animal kingdom, the human race occupies an exceptional position; it also has to be affirmed that within the human race itself, each person possesses an *irreducible uniqueness* and therefore within each of us there is a priceless treasure not to be found in anyone else.

For this reason, each person has the unique vocation to discover and become all that they were created to be - and for every person this is entirely unique and unre-

peatable. The Greek poet, Elytes noted in one of his poems that even though throughout the centuries all people in love may engage in the act of kissing, yet each person will kiss in his or her unique and unrepeatable way. If one, hypothetically speaking could gather all the human faces throughout the ages, there would be none of exactly the same image. There is only one of me and one of you! Living this truth alone would surely make every person to appreciate the infinite value of each person thereby embracing all kinds of persons since they can add to the diverse beauty of the world. However, more often than not we like other people only to the extent that they are similar to us. However since there is an inexhaustible variety of human person we are called to embrace the 'other' not despite his/her differences but because of those very differences. I would add that this must be done because we have been created not different from each other, but different for each other.

Since we are all unique, it follows that we cannot compare ourselves to others. People have a unique calling in life to discover and live out their unique mode of existence. And this uniqueness needs to be made a reality to our fullest potential and in freedom. If for example, it was Christ's calling by His Father to become a human person, live a certain number of years on earth fulfilling the signs of the expected Messiah found in the Old Testament, then to die and resurrect then this is what He had to do willingly and freely. For others it may be to live life not dieing for another, as was Christ's vocation but working for the common good of society. Then this needs to be undertaken to the best of one's ability. If for others it may be to gain a certain professional degree, then it needs to be used to serve society for its advancement. Even those called to clean the streets have a sacred task and duty to society in that they have promised the community that they will keep the streets clean and tidy.

Consequently, the difficulty faced in establishing our own identity is that it cannot be made to conform to another person's identity. We must not seek to discover our identity by becoming somebody else - be that our personal hero, a famous actor or even simply a person who has been inspirational to us in our life and to whom we look up - e.g. a teacher. Unfortunately, more often than not, we prefer to conform and that is why we organize states, clubs, fraternities so that we can 'fit in' since we do not want to be considered 'outcasts' or 'nerds'. We prefer conformity instead of diversity - that is living the adventure of our personal freedom. Life is definitely not how much good I can do or how I can improve my character by trying to conform to some form of standards and morals. Rather in life we all need to embark on that difficult journey in freedom to discover all that we have been created to be. But the ques-

tion which justifiably arises, is: *how can I discover who I am? How do I know who I am? How do I find and fulfill myself as a person? How do I find the ultimate meaning of existence? How do I come to terms with my life in this ever-changing world?*

Now, the question that begs answering is in what way can a Christian view of who a person is add to a scientific or secular world view? **Can the Christian vision help a person struggling to discover their identity?** For those who are linguistically sensitive, the word alone for human person in Greek "anthropos" reveals something of who we are. An-thropos literally means a creature that looks up beyond the sensory world to the heavens, in contradistinction to an animal who looks down. In other words, for a person to discover fully who they are, they need to look up to find the answers and not simply act by instinct as the animal kingdom does. And if it is important for us to know who our Creator God says that we are, then it is to the Church's teaching that we must turn to find the answer.

To God, the human person is more than simply flesh and blood; more than a compound of complex substances; more than a complex system of obsessions; rather the human person is a special creature whom God knows more intimately than ourselves (cf Jeremiah 1:5), **created in God's image** (which means that we are something like God) **and stamped with His likeness** (given the potential to become *everything* that He is by nature, by grace). In order to uncover our true identity we need to spend time reflecting to what extent we are like God. Just like the sciences conscientiously examine our likeness with the animal kingdom, the same should be done regarding what we have common with God.

It becomes clear that we must come to know God intimately so that we can discover who we are since we are created in **His image and according to His likeness**. The Christian answer to who we are begins with the affirmation that every human person is created in the image and likeness of God. In Gen 1:26 we read: "*Then God said, 'Let us make humankind in our image, according to our likeness'.*" Such is the Christian answer to who we are - every human person is an **icon and ephiphany of God**. It follows therefore that God calls all human persons, in their own unique way, to become, by His grace, power will, energies and love *everything* that He is by nature. We are called to share in the very qualities of God. True happiness, inner peace and joy will come about if we search to exist the way God exists. And since God is all-wise, compassionate, merciful, loving, kind, desiring union with all creatures, we too will find peace and joy in saying "yes" to living out all these qualities. Whether we know it or not, or even accept it or not we are all created in God's image and according to His likeness.

(to be continued).

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση του Σεβασμιωτάτου 'Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού

Κατά τόν μήνα 'Απρίλιον ό Σεβασμιώτατος:

—'Εδέχθη εις τά Κεντρικά Γραφεία τόν λαμπρό όμογενή κ. Εϋ. Νοταρά, ό όποίος ώς γνωστόν, έχει χρηματοδοτήσει τό μνημειώδες τρίτομο έργο του Αυστραλου Πρέσβευος (μεταξύ άλλων στην 'Αθήνα) κ. Hugh Gilchrist και έκράτησε αυτόν εις τήν κοινήν τράπεζα διδασκόντων και διδασκομένων τής Θεολογικής μας Σχολής, παρουσιάζοντάς τον στό τέλος ώς υπόδειγμα δημιουργικού 'Ελληνοαυστραλου πολίτη δεύτερης γενιάς. Ό κ. Νοταράς, συγκινημένος άπήντησε μέ πολλή σεμνότητα και συνεκίνησε όλους (3-4-03).

—'Απέστειλε θερμή συγχαρητήριο έπιστολή προς τόν διαπρεπή όμογενή Δικηγόρο και πολιτευτή κ. 'Ιω. Χατζηστέργο, ό όποίος κατά τήν Οριαμβευτική επανεκλογή του κ. Bob Carr ώς Premier τής Ν.Ν.Ο. ανέλαβε τό χαρτοφυλάκιο του Minister for Justice (πρώην 'Επανορθωτικών 'Ιδρυμάτων), καθώς και Βοηθού του Premier Carr για θέματα ύπηκοότητας.

—'Είχε μακρά συνομιλία και συνεργασία μέ τόν εύρισκόμενο δι' έξομολογήσεις και πάλι έδώ κατά τήν περίοδο τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής 'Αγιορείτη 'Αρχιμανδρίτη π. Δαμασκηνό. 'Εχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν Δ' Στάση τών Χαιρετισμών εις τόν 'Ιερόν Ναόν Ταξιάρχου Βορείου Σύδνεϋ (4-4-03).

—'Ελειτούργησε και έκήρυξε εις τήν 'Ενορία 'Αγ. Στυλιανού Sutherland έχων συλλειτουργόν μεταξύ άλλων και τόν 'Αγιορείτη 'Αρχιμ. π. Δαμασκηνό, καθώς και τόν 'Ιερατικώς Προϊστάμενο π. Κων. Βαρυπάτη. 'Εν συνεχεία παρεκάθησε μέ πολλούς Κληρικούς και λαϊκούς συνεργάτες σέ κοινό γεύμα εις τήν οικία του π. Βαρυπάτη.

—Παρευρέθη μέ άλλους επισήμους και ώμίλησε καταλλήλως εις τούς έορτασμούς τών Κυπρίων αδελφών, κατά τήν έπέτειο ένάρξεως του Κυπριακού άγώνα εις τό όμογενειακό Κέντρο Twin. Τό έορταστικό πρόγραμμα περιελάμβανε, εκτός από όμιλίες, και ποιήματα τά όποια άπήγγειλαν παιδιά από τό 'Ημερήσιο Κολλέγιο του «'Αγ. Σπυρίδωνος», μέ τελετάρχη τήν Δίδα Αίμιλία Κόλλια, 'Υποδιευθύντρια του Κολλεγίου.

—Τό βράδυ ανέπτυξε τό δεύτερο δίωρο μάθημα εκλαΐκευμένης Θεολογίας μέ θέμα: «'Η 'Αλήθεια-Δύναμη Ζωής και σωτηρίας» στον 'Ιερό Καθεδρικό Ναό (6-4-03).

—'Εδέχθη τόν εκ τών 'Αντιπροέδρων του 'Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου κ. Εϋ. Παλάσση και είχε εκτενή μετ' αυτού συνεργασία.

—'Εδέχθη τόν εκ τών άποφοίτων τής Θεολογικής μας Σχολής κ. Παναγιώτη Πρωτοψάλτη μετά τής συζύγου του Είρήνης, και συνεζήτησε μετ' αυτού τά τής εις Διάκονον χειροτονίας του, Θεού θέλοντος, τήν 1ην 'Ιουνίου εις 'Ιερόν Ναόν 'Αγίας Εύφημίας Bankstown (7-4-03).

—'Εχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν 'Ακολουθία του 'Ακαθίστου 'Υμνου εις 'Ι. Ναόν Μεταμορφώσεως Earlwood. 'Εν συνεχεία έλειτούργησε εις τόν 'Ιερόν Καθεδρικό Ναόν του Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου, μετά του 'Αγιορείτου 'Αρχιμ. π. Δαμασκηνού, του π. 'Ελ. Καμπουράκη και του 'Αρχιδ. Σωφρονίου, κατά τήν καθιερωμένη έτησια

'Αγρυπνία, και ώμίλησε ώς συνήθως στό τέλος. 'Από του 'Ιερού Βήματος ήτο συμπροσευχόμενος και ό Θεοφ. 'Επίσκοπος 'Απολλωνιάδος και πολλοί Κληρικοί μας, καθώς και οι φοιτητάί τής Θεολογικής Σχολής, ψάλλοντες ή διακονούντες γενικώς. Οι κυρίες του Καθεδρικού Ναού παρέθεσαν και πάλι εις τήν αίθουσα τελετών τό σύνηθες τέιον για όλο τό εκκλησίασμα (11-4-03).

—Συνεδρίασε εις τά έν Μελβούρνη Γραφεία μετά τών δύο Βοηθών 'Επισκόπων Θεοφ. Δέρβης κ. 'Ιεζεκιήλ και 'Αριανζού κ. 'Ιωσήφ, καθώς και μέ τόν 'Ιερατικώς Προϊστάμενον Παναγίας Καμαριανής Red Hill π. 'Ελευθ. Τάτση, παρόντος και του κ. Κ. Κόντη, διά τήν καλύτεραν δυνατή διευθέτηση τεχνικών δυσχερειών περι τήν άνέγερση του 'Ενοριακού Κέντρου εις τόν έν λόγω χώρο. 'Επηκολούθησε εις τόν 'Ι. Ναόν 'Αγ. Βασιλείου Brunswick τό πρώτο δίωρο μάθημα εκλαΐκευμένης Θεολογίας εις τό θέμα «'Η 'Αλήθεια-Δύναμη Ζωής και σωτηρίας» (12-4-03).

—'Ελειτούργησε και έκήρυξε εις τόν 'Ι. Ναόν 'Αγ. 'Αναργύρων Oakleigh, έχων συλλειτουργούς τούς δύο έν Μελβούρνη Θεοφ. Βοηθούς 'Επισκόπους Δέρβης κ. 'Ιεζεκιήλ και 'Αριανζού κ. 'Ιωσήφ, καθώς και τόν 'Ιερατικώς Προϊστάμενον 'Αρχιμ. π. 'Ιάκ. Τσηκούνη. Μετά τήν Θ. Λειτουργία έτέλεσε μέ τούς έν λόγω συλλειτουργούς ένώπιον μεγάλου πλήθους πιστών, 'Αγιασμόν εις τό Γυμναστήριον του 'Ελληνορθόδου Κολλεγίου μας «Οί 'Αγιοί 'Ανάργυροι» και εύλόγησε αυτοπροσώπως τήν έτοιμασθείσα καταλλήλως άναμνηστική πλάκα ώς προς τήν μακρά ίερατεία του άειμνήστου π. Νικ. Μουτάφη. 'Απαντών εις τήν προσλαλία του Προέδρου τής 'Ενορίας Κοινότητος κ. Κ. Μπαλτά δέν παρέλειψε ό Σεβασμιώτατος να τονίσει τόν **διφυή** χαρακτήρα ('Ενορία άφ' ενός και Κοινότητος παραλλήλως) όλων τών **Εκκλησιαστικών μονάδων** τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής μας, προκειμένου και οι 'Ιεροί Κανόνες τής 'Ορθοδοξίας να τηρώνται στοιχειωδώς, αλλά και ό λαός του Θεου να μή παρασύρεται εις έκτροπα από έλλειψη σχετικής ένημερώσεως.

Τό βράδυ τής αυτής ήμέρας, εις τόν 'Αρχιεπισκοπικό Ναό του 'Αγ. Εϋσταθίου, έδωσε τό δεύτερο δίωρο μάθημα επί του ώς άνω θέματος εκλαΐκευμένης Θεολογίας και άπήντησε, όπως πάντοτε, σέ άπορίες του πυκνού ακροατηρίου Κληρικών και λαϊκών (13-4-03).

—'Απέστειλε έγγραφο-μήνυμα αδελφικής συμπαραστάσεως εις τόν Σεβ. Μητροπολίτη Βεροίας και Ναούσης κ. Παντελεήμονα, διά τό επισυμβάν τραγικό αυτοκινητικό άτύχημα εις τά Τέμπη, κατά τό όποιο έχασαν τήν ζωή τους περι τούς 20 μαθητές και μαθήτριες τών τελευταίων τάξεων του Λυκείου από τό χωριό Μακροχώρι τής περιοχής Βεροίας (14-4-03).

—'Εδέχθη τόν Revd Brian Curtis, εκ τών Βαπτιστών εις Ramsgate 'Αγγλίας.

—'Εδέχθη δι' οικογενειακόν αίτημα τήν εκ Μελβούρνης κα Μηλίτσα Καρδάμη μετά τής έν Σύδνεϋ σπουδαζούσης θυγατρός της (15-4-03).

—'Εδέχθη τόν εκ τών μεγάλων ευεργετών τής Θεολογικής μας Σχολής Sir 'Αθανάσιον Τζωρτζάτον και είχε μετ' αυτού έποικοδομητική συνεργασία για τά μείζονα προγράμματα τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής, τά όποια συστηματικά παρακο-λουθούνται ούτως ή άλλως από άρμόδιες 'Επιτροπές ειδικών (16-4-03).

—'Εδέχθη άλληλοδιαδόχως τόν Καθηγούμενο 'Ι. Μονής

Παντανάσσης Ἀρχιμ. Στέφανο, τόν Γενικό Πρόξενο κ. Εὐ. Δαμιανάκη, τόν Καθηγούμενο Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου Ἀρχιμ. Κυριακόν, τόν Καθηγητήν κ. Βρ. Καραλή καί τήν κα Μαρία Σκούτα-Cross. Ἐπίσης ἐδέχθη ἀντιπροσωπεία μελών τῆς ΑΧΕΠΑ International ὑπό τόν Πρόεδρόν τους κ. Πτολ. Κοτζάμπαση ἐξ ΗΠΑ, συνοδευομένους καί ἀπό μέλη τοῦ ἐν Αὐστραλία τάγματος τῆς ΑΧΕΠΑ (17-4-03).

–Ἀπέστειλε πρὸς τόν πρῶν Πρύτανι Ἀθηνῶν καί διαπρεπή Θεολόγον Καθηγητήν κ. Εὐ. Θεοδώρου σύντομο νεκρολογικὸ σημεῖωμα περὶ τῆς πρό καιροῦ θανούσης ἀειμνήστου Συζύγου του Χαρικλείας, προοριζόμενον διὰ ἐιδικὴν ἔκδοσιν ἀναλόγων νεκρολογικῶν κειμένων, ἀπό στενοὺς φίλους καί συνεργάτας τῆς οἰκογενείας Θεοδώρου (18-4-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Κογαράη διανείμας εἰς τὸ τέλος καί τὰ εὐλογηθέντα βᾶϊα.

Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε ὅπως πάντοτε εἰς τὸ ἐτήσιο καθιερωμένο γεῦμα τῆς «Βασιλειάδος», τὸ ὁποῖο παραθέτει ὑπὸ τὴν Προεδρίᾳ τῆς κας Μαίρης Οἰκονόμου ἢ Ἐπιτροπῆ κυριῶν τοῦ ἐν λόγῳ εὐαγοῦς Ἰδρύματος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων παρεκάθησαν, ὁ ἐπανεκλεγείς ὁμογενῆς Γερουσιαστῆς κ. Ἰω. Χατζηστέργος, εἰς τόν ὁποῖον ἀνετέθη ἀπὸ τόν Πολιτικῶν Πρωθυπουργὸ Χαρτοφυλάκιον Ὑπουργοῦ (Minister of Justice, κ.ἄ.) καί τόν ὁποῖον ἰδιαίτερος ἐπήνεσε ὁ Σεβασμιώτατος διὰ τὴν προσλαλίαν του πάντοτε ὄχι μόνον στὰ Ἀγγλικά ἀλλὰ καί εἰς τὰ Ἑλληνικά, γιὰ νὰ γίνηται παράδειγμα πρὸς μίμηση, ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Εὐ. Δαμιανάκης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ πρῶν Γερουσιαστῆς κ. Τ. Καλδῆς καί ἄλλοι. Κατὰ τὴν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήρξε τὴν προσφορά τοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Πρωτοπρ. π. Ἰω. Καπέτα καί τοῦ προεδρεύοντος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Μαλάνου, καί ἐκάλεσε τοὺς συνδαιτημένους νὰ τηρήσουν «ἐνός λεπτοῦ σιγῆν» εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ian Spies ὁ ὁποῖος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπῆρξε μετὰ τῆς Συζύγου του Μαίρης ἔνθερος ὑποστηρικτῆς τοῦ ἔργου τῆς Βασιλειάδος. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ γεῦμα ὁ ἤδη ἐορτάσας 107 ἔτη ζωῆς ὁμογενῆς κ. Παν. Δρακάκης ἔψαλε συγκινητικώτατα τὴν φήμην τοῦ Σεβασμιωτάτου!

Τὸ ἀπόγευμα ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γερασίμου Leichhardt (20-4-03).

Μέλη τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ μετὰ τῶν Ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν τελετὴ τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱ. Ναὸν Τιμίου Σταυροῦ Wollongong, μετὰ ταῦτα δέ παρεκάθησε σέ κοινὸ δεῖπνο μετὰ κληρικούς καί λαϊκοὺς συνεργάτες (21-4-03).

–Μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Βρισβάνην καί ἐτέλεσε τὴν κηδεῖα τοῦ θανόντος 10ετοῦς Σταμ. Σκλάβου, διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ὁποῖου τόσο συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ ἀλληλεγγύη τῆς παροικίας, ἡ ὁποία παρηκολούθησε τίς ὑπεράνθρωπες προσπάθειες καί θυσίες τῆς γνωστῆς οἰκογενείας, εἰς τὰ ἐδῶ καί τὰ ἐν Ἀμερικῇ Νοσοκομεῖα.

Καθ' ὀλόκληρην τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ὁ Σεβασμιώτατος χωρὶς νὰ παύσει νὰ δέχεται ἐπείγουσας ἀκροάσεις εἰς τὰ Κεντρικά Γραφεῖα ἱερούργησε καί ἐκήρυξε ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς περισσοτέρους Ναοὺς τοῦ Σύνδευ ὑπὸ τὸ παρατεθειμένον κατωτέρω πρόγραμμα:

–Μεγ. Δευτέρα: Ἱ. Ναὸς Ἁγ. Στεφάνου Hurlstone Park

–Μεγ. Τρίτη: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Παρασκευῆς Blacktown

–Μεγ. Τετάρτη: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Σοφίας Darlinghurst

–Μεγ. Πέμπτη: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Σπυριδωνος Kingsford

–Μεγ. Παρασκευὴ Ἀποκαθῆλωσης: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Νικολάου Marrickville.

–Μεγ. Σάββατον: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–ΑΠΙΟΝ ΠΑΣΧΑ: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Γεωργίου Rose Bay (27-4-03).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν «Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης» Liverpool, καί παρεκάθησε ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ κοινὸ ἑόρτιον Δεῖπνο (28-4-03).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τόν Θεοφιλέστατον Ἀπολλωνιάδος, τόν Ἀγιορείτην π. Δαμασκηνό, καί τὸ ζεῦγος τῶν μετεκπαιδευομένων γιὰ ὀλίγους μῆνες στὸ Σύνδευ ἐξ Ἑλλάδος ἀνεψιῶν του, ἱατρῶν Σπύρου καί Φρίντας Μυγιᾶκη, μετέβη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Βουνοῦ, ὅπου ἡ καθιερωμένη ἐτησίαν συγκέντρωσι μετὰ τῶν Ἱερέων καί τῶν οἰκογενειῶν των διὰ τόν Πασχάλιον ὀβελίαν (30-4-03).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta.

Ἐδέχθη τόν ἐκ Μελβούρνης ἀφιχθέντα Ἀγιορείτην ἐξομολόγον π. Δαμασκηνό (4-4-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου St. Mary's.

Παρηκολούθησε τὸ β' μέρος τῶν ἐκλαϊκευμένων Μαθημάτων Θεολογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν (6-4-03).

–Προῆδρευσε τοῦ Δευτεροβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (8.4.03).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τόν Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Dubbo κ. Ἱ. Σάμιο καί τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Townsville Αἰδεσ. π. Κωνσταντῖνον Θεοφιλόπουλον μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του (10-4-03).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Newtown.

Παρέστη, συμπροσευχόμενος ἐν τῷ ἱ. Βήματι, κατὰ τὴν Ἀγιορείτικην ἀγρυπνίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναόν, ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου (11-4-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου Queanbeyan. Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τοῦ Ἀγιορείτου π. Δαμασκηνοῦ, τῶν κληρικῶν, τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου κ. Σ. Λιασίδη μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν τέκνων τους καὶ μεθ' ὄλου τοῦ ἐκκλησιασματος, παρεκάθησαν σὲ κοινὴ νηστήσιμο τράπεζα.

Συνοδευόμενος ἀπὸ φοιτητᾶς τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, ἐπεσκέφθη τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν Φοιτητῶν μας κ. Σταύρου Ἰβανοῦ. Τὸ ἑσπέρας ἐπέστρεψε ὀδικῶς εἰς Σύνδνεϋ (13-4-03).

–Κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἐχοροστάτησε, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε, συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω Πρόγραμμα:

–Κυριακὴ (9-3-03) τῆς Τυροφάγου: (Πρωῖ): Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Στεφάνου Hurlstone Park.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–Παρασκευὴ (14-3-03) Α' Χαιρετισμοί: Ἱερὸς Ναὸς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Earlowood.

–Κυριακὴ (16-3-03) Α' Νηστειῶν: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–Παρασκευὴ (21-3-03) Β' Χαιρετισμοί: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown.

–Κυριακὴ (23-3-03) Β' Νηστειῶν: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Στυλιανοῦ Sutherland.

–ΤΡΙΤΗ (25-3-03) Ἑορτὴ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (28-3-03) Γ' Χαιρετισμοί: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γερασίμου Leichhardt

–Κυριακὴ (30-3-03) τῆς Σταυροπροσκυνήσεως: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Δημητρίου St. Mary's.

–ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (4-4-03) Δ' Χαιρετισμοί: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἰωάννου Parramatta.

–Κυριακὴ (6-4-03) Δ' Νηστειῶν: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Σπυριδωνος Kingsford.

–ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (11-4-03) Ἀκάθιστος Ὑμνος: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Κων. καὶ Ἐλένης Newtown.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–Κυριακὴ (13-4-03) Ε' Νηστειῶν: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Δημητρίου Queanbeyan

–Κυριακὴ (20-4-03) τῶν Βαΐων: (Πρωῖ): Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Στυλιανοῦ Sutherland.

–Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ (21-4-03) Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Αἰκατερίνης Mascot.

–Μ. ΤΡΙΤΗ (22-4-03) Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Πάντων Belmore.

–Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ (23-4-03) ἱ. Εὐχέλαιον: (Ἀπόγευμα): Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀνδρέου Gladesville.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–Μ. ΠΕΜΠΤΗ (24-4-03) (Πρωῖ): Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ραφαήλ Liverpool.

–Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (25-4-03) Ἀποκαθίλωσις: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Στεφάνου Hurlstone Park.

Ἀκολουθία Ἱεροῦ Ἐπιταφίου: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

–Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ (26-4-03) (Πρωῖ): Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἐναρκτήριος Ἀκολουθία Πάσχα: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Νικολάου Marrickville.

–ΑΠΙΟΝ ΠΑΣΧΑ (27-4-03) (Πρωῖ): Ἑσπερινὸς τοῦ Πασχα: Ἱερὸς Καθεδρικός Ναός.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου Rose Bay.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀγάπης εἰς τὸν ἱ. Ναὸν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah (27-4-03).

–Ἐδέχθη τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Καμπέρας κ. Μιχαὴλ Καζάν (22-4-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Liverpool (29-4-03).

–Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον, παρεκάθησεν εἰς τὴν καθιερωμένην πασχαλινὴν συνεστίασιν τῶν κληρικῶν μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τους, εἰς τὴν ἱ. Μονὴν Ἀγίου Γεωργίου Springwood (30-4-03).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Κόντη, Προέδρου τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων, ἐπεσκέφθη κατὰ σειράν τὰς Ἐνορίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton καὶ τῶν Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Bentleigh καὶ ἔσχεν συνεδριάσεις μετὰ τῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν ἱερέων καὶ συνεζήτησε θέματα ἀφορῶντα τὰς ἐν λόγῳ Ἐνορίας (1-4-03).

–Ἐπεσκέφθη τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Γοργοῦπηκκού (2-4-03).

–Κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Yarraville καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δείπνον (4-4-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Dandenong. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ αἰδ. π. Ἀντωνίου Κρινᾶ.

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA

ESTIA FOUNDATION

Caring for People with Special Needs

Ὅταν ἡ ἀγάπη περισσεύει...

Ὁ Πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἐνορίας Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Παρραμάτας Πρωτοπρεσβ. π. Νικόλαος Τσουλουκίδης καὶ τὰ μέλη τῆς, ἐπραγματοποίησαν γιὰ δευτέρη κατὰ σειράν χρονιά τὴν ἀπόφασή τους ὅπως τὸ περισσεῦον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν λουλουδιῶν τοῦ Ἐπιταφίου, προσφέρεται σάν συμβολικὴ ὑποστήριξη στὰ παιδιὰ τῶν Εἰδικῶν ἀναγκῶν, πού φροντίζει ὁ Ὄργανισμός τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς μας «ΕΣΤΙΑ». Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Στυλιανός ἐκφράζει τὴν βαθεῖα εὐγνωμοσύνη Του στὶς φιλόστοργες Κυρίες καὶ Δεσποινίδες τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, καθὼς καὶ εἰς τὸν φιλότιμο π. Τσουλουκίδη γιὰ τὴν ἐν λόγῳ ὑποδειγματικὴ πρωτοβουλία τους, εὐχεται δὲ τὴν ἀπὸ Θεοῦ ὑγείαν καὶ μακροήμερυσιν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

Τό ἑσπέρας παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος Richmond, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀριανζοῦ (6-4-03).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῆς Κεν. Φιλοπτώχου (7-4-03).

–Ἐδέχθη τὸν αἰδ. π. Εὐστάθιον Λαδάν, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ τμήματος ἡλικιωμένων τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας καί, παρουσία τοῦ κ. Κ. Κόντη, συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα τοὺς ἡλικιωμένους τῆς περιοχῆς (10-4-03).

–Κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Ἀκολουθίας παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον (11-4-03).

–Μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ καὶ ἄλλων ὑπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Στυλιανόν προερχόμενον ἐκ Σύδνεϋ.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick παρηκολούθησε τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ Σεβασμιωτάτου μέ θέμα «*Ἡ Ἀλήθεια-Δύναμη Ζωῆς καὶ Σωτηρίας*» (13-4-03).

–Τό πρωῖ προέπεμψεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν μετὰ τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ κ. Σωφρονίου ἐπιστρέφοντες εἰς Σύδνεϋ.

Τό ἑσπέρας παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (14-4-03).

–Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (20-4-03).

–Τό ἑσπέρας τῆς Μεγ. Δευτέρας, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Παμμειγίστων Ταξιαρχῶν Mentone (21-4-03).

–Τό ἑσπέρας τῆς Μεγ. Τρίτης, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale (22-4-03).

–Τό ἑσπέρας τῆς Μεγ. Τετάρτης, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Εὐχελαιοῦ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (23-4-03).

–Τό ἑσπέρας τῆς Μεγ. Πέμπτης, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern (24-4-03).

–Τό πρωῖ τῆς Μεγ. Παρασκευῆς, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου.

Τό ἀπόγευμα, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθηλώσεως, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης South Yarra.

Τό ἑσπέρας, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Fawkner, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου (25-4-03).

–Τό πρωῖ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh (26-4-03).

–Τό μεσονύκτιον τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, προέστη τῆς τελετῆς τῆς

Ἀναστάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τὴν Πασχαλινὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἀνέγνωσε τὸ Πασχαλινὸν Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τό πρωῖ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ περὶ ὥραν 11ην, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ κ. Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Μελβούρνης, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη εἰς διαφόρους γλώσσας.

Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Θεοφ. ἅγιος Ἀριανζοῦ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας πρὸς τὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι ἐμοίρασαν εἰς ὄλους τὸ κόκκινο αὐτὸ (27-4-03).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν τῶν νεοφανέντων μαρτύρων Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Bentleigh καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς πασχαλινὸν δεῖπνον παρατεθέν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τὸ νεόδμητον Ἑνοριακὸν Κέντρον (28-4-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν καὶ τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τὸ Ἑνοριακὸν Κέντρον ὅπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (29-4-03).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ κ. Ἰωσήφ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιο, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Στὰ πλαίσια τῶν ἐβδομαδιαίων κατὰ Τετάρτη ἑσπερινῶν κηρυγμάτων του ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Φόρεστ Χίλλ (2-4-03).

–Προήδρευσε συσκέψεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Καμαριανῆς (3-4-03).

–Δέχθηκε τὸν Πολιτειακὸ Ὑπουργὸ Ἐνεργείας καὶ Φυσικῶν Πόρων κ. Θ. Θεοφάνους.

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῶν Δ΄ Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Χαρολάμπους Τέμπλεστόου καὶ ἐκήρυξε (4-4-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου Κάρλτον.

Μίλησε ἐπικαίρως σὲ συγκέντρωση ἀπογευματινοῦ τεῖου τῆς Ἑνορίας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν αἴθουσα τῆς Ἑνορίας.

Προέστη τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Τριάδος Ρίτσμοντ (6-4-03).

–Ἐκήρυξε στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Ἀνδρέου Φόρεστ Χίλλ (9-4-03).

–Ἀπὸ κωρὶς τὸ ἀπόγευμα μέχρι ἀργὰ τὴ νύχτα δέχτηκε τὴν ἐξομολόγησιν τῶν πιστῶν στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Ἰωάννου Κάρλτον (10-4-03).

–Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ ἐκήρυξε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν Νόρθκοτ (11-4-03).

–Παρακολούθησε ἐκλαϊκευμένο θεολογικὸ μάθημα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Στυλιανοῦ στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Βασιλείου Μπράνσγουϊκ (12-4-03).

–Συνελειτούργησε μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Δέρβης στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Ἀναργύρων Ὁκλύ.

Τὸ βράδυ συμπροσευχήθηκε κατὰ τὸν Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Εὐσταθίου καὶ στὴ συνέχεια παρακολούθησε τὸ β΄ μέρος τοῦ θεολογικοῦ μαθήματος τοῦ Σεβασμιωτάτου στὸν ἴδιο Ναὸ (13-4-03).

–Μίλησε σὲ συγκέντρωση τῆς Ἑνοριακῆς Νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἄξιόν Ἔστιν Νόρθκοτ (14-4-03).

-Προήδρευσε συσκέψεως με τὸ Διοικ. Συμβούλιο τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μιλ-τζούρας.

Τὸ βράδυ μίλησε σὲ συγκέντρωση τῆς Ἑνοριακῆς Νεολαίας τῆς Ἑνορίας Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Κόμπουργκ (15-4-03).

-Ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν Νόρθκοτ.

Τὸ βράδυ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Φόρεστ Χίλλ (16-4-03).

-Ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὴ νύχτα δέχτηκε τὴν ἐξομολόγησι τῶν πιστῶν στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Ἀνδρέου Φόρεστ Χίλλ (17-4-03).

-Ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὴ νύχτα δέχτηκε τὴν ἐξομολόγησι τῶν πιστῶν στὴν Ἱ. Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν Νόρθκοτ (18-4-03).

-Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καμαριανῆς Κόκκινου Λόφου (Ρέντ Χίλλ).

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Φόρεστ Χίλλ (20-4-03).

-Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου Κάρλτον (21-4-03).

-Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίου Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου Πρέστον (22-4-03).

-Ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν.

Προέστη τοῦ ἱεροῦ Μυστηρίου τοῦ Εὐχελαιίου καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Πέμπτης καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Χαραλάμπους Τέμπλεστόου (23-4-03).

-Ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν.

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀχράντων Παθῶν τοῦ Κυρίου στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Βασιλείου Μπράνσγουϊκ (24-4-03).

-Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Ὁρῶν στὴν Ἱ. Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν.

Προέστη τοῦ Μεγ. Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθλώσεως καὶ ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸν Ναὸ Ἁγ. Δημητρίου Ἄσκοτ Βεϊλ.

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τοῦ Μεγ. Σαββάτου καὶ τῆς περιφορᾶς τοῦ ἱεροῦ Ἐπιταφίου στὸν Ἱ. Ναὸ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Κόμπουργκ (25-4-03).

-Ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου στὸν Ἱ. Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Τόμαστάουν.

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Πάσχα στὴν Ἱ. Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν.

Μετέσχε τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, ἀνέγνωσε τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιον ἀγγλιστὶ καὶ μίλησε δι' ὀλίγων στὸν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Εὐσταθίου (26 καὶ 27-4-03).

-Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, στὴν Ἱ. Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν (30-4-03).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

-Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (1-4-03).

-Ἐδέχθη τὸν κ. Βασίλειον Σίδηρην, Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου Port Pirie.

-Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἐξελέγη τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον αὐτῆς (2-4-03).

-Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν μέλη τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου Προνοίας (3-4-03).

-Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν νεοεκλεγέντα Πρόεδρον τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἀνδρέαν Χρήστου.

-Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Δ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury (4-4-03).

-Παρηκολούθησε ἐκδήλωσιν σχετικὴν πρὸς τὸ Πάσχα, τὴν ὁποίαν παρουσίασαν τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα συμμετέχουν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Κέντρου Προνοίας, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑποστήριξιν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των (5-4-03).

-Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton.

-Τὸ ἀπόγευμα παρηκολούθησε συναυλίαν Βυζαντινῆς μουσικῆς, τὴν ὁποίαν παρουσίασε ἡ χορωδία τοῦ Συλλόγου Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου κ. Ἡλιοῦ Φραγκοῦλη, εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τοῦ Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, καὶ μετέφερον εἰς τοὺς παρευρισκομένους τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (6-4-03).

-Ἀνεχώρησε διὰ Darwin. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ π. Ἰωήλ, ὁ Πρόεδρος καὶ μέλη τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου. Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ Πρόεδρος τῆς ἄνω Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Ἰωάννης Νικολάκης (7-4-03).

-Τὶς πρωινῆς καὶ ἑσπερινῆς ὥρες ἐδέχθη τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ τόν Κυβερνήτην τῆς Βορείου Ἐπικρατείας Ἐντιμότατον κ. Ἰωάννην Ἀνοικτομάτην καὶ μετέφερον εἰς αὐτὸν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (8-4-03).

-Τὶς πρωινῆς ὥρες ἐδέχθη τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν.

Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου κ. Ἀντώνιος Μιασοῦδης.

Ἐκήρυξε κατὰ τὴν ἑσπερινὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Νικολάου Darwin (9-4-03).

-Τὶς πρωινῆς καὶ ἑσπερινῆς ὥρες ἐδέχθη τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν.

Ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ τόν Ὑπουργόν Ἐθνικότητων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βορείου Ἐπικρατείας κ. Κων. Βατσακαλῆν καὶ μετέφερον εἰς αὐτὸν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἐπεσκέφθη τοὺς Ἑλληνας ἀσθενεῖς εἰς τὸ Δημόσιον Νοσοκομεῖον τοῦ Darwin.

-Ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Darwin (10-4-03).

-Ἐδέχθη τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν.

Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου κ. Ἄλκης Ἀθηναῖος.

-Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Darwin (11-4-03).

-Τὶς πρωινῆς καὶ ἑσπερινῆς ὥρες ἐδέχθη τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν.

Συνηντήθη μετὰ τὰς Διοικήσεις τῆς Καλυμνιακῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Κυπριακῆς Κοινότητος Darwin καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτοὺς θέματα.

-Έπεσεκέφθη τό Σαββατιανόν Σχολεῖον τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου καί μετέφερεν εἰς τούς μαθητάς καί μαθητριάς τάς εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τό ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τήν οἰκίαν του ὁ Ἐπίτιμος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βορείῳ Ἐπικρατεῖα Ἐντιμότητας κ. Γεώργιος Καπέτας, παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου Darwin κ. Εὐστρατίου Πούλου (12-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Darwin καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς πρόγευμα παρατεθέν ὑπό τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τό ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τήν οἰκίαν του ὁ ἐπιχειρηματίας κ. Ἰωάννης Χαλίκος.

Ἐχοροστάτησε κατά τόν Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Darwin. Μετά τό πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, κατόπιν προηγουμένης ἐπί τούτου προσκλήσεώς του, συνηντήθη μέ νέους καί νέας τῆς πόλεως, οἱ ὁποῖοι ἐξέλεξαν τριμελῆ Ἐπιτροπήν, τά μέλη τῆς ὁποίας ἀφ' ἑνός μὲν θά χωρήσουν εἰς τήν ὀργάνωσιν, μέ τήν συνεργασίαν καί τάς συμβουλὰς τοῦ π. Ἰωήλ, τῆς τοπικῆς Νεολαίας, ἀφ' ἑτέρου δέ θά ἀποτελέσουν τούς συνδέσμους αὐτῆς μετά τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας, ἡ ὁποία ἐδρεῖται εἰς τήν Ἀδελαιίδα (13-4-03).

-Ἐπεσεκέφθη εἰς τήν οἰκίαν του τόν ἀσθενοῦντα κ. Ἀθανάσιον Καραγεωργίου, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου Darwin.

Εἰς ἀπάσας τάς ἐκδηλώσεις κατά τήν ἐν Darwin διαμονήν του ὁ Θεοφιλέστατος μετέφερεν εἰς ἅπαντας τάς εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

-Ἀνεχώρησε διὰ τήν Ἀδελαιίδα, ὅπου, τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (14-4-03).

-Ἀφοῦ προηγήθη ἡ τέλεσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παντελεήμονος Glenelg, προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς ἐπανασταθείσης Κεντρικῆς Νεολαίας «Ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος» καί ἔδωσε κατευθυντήριες ποιμαντικῆς ὁδηγίες διὰ τήν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς (15-4-03).

-Ἐκήρυξε κατά τήν ἑσπερινήν Προηγιασμένην Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (16-4-03).

-Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Διονύσιον Δημητριάδην, συνταξιούχον Κληρικόν ἐκ Μελβούρνης (17-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (19-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (Κυριακή Βαΐων 20-4-03).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Προηγιασμένην Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

-Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Εὐγένιον Κναςνιuk, Ἐφημέριον τῆς ἐν Ἀδελαιίδι Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐνορίας, μετά τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (Μ. Δευτέρα 21-4-03).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (Μ. Τρίτη 22-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park.

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Πέμπτης καί ἐτέλεσε τό Ἱερόν Εὐχέλαιον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (Μ. Τετάρτη 23-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone.

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀχράντων Παθῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury (Μ. Πέμπτη 24-4-03).

-Ἐχοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποκαθλώσεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καί προέστη τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (Μ. Παρασκευή 25-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

Ἐτέλεσεν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Γεωργίου Thebarton, τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Μαρίας Ἀνδρικοπούλου, μέλους τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (Μ. Σάββατον 26-4-03).

-Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως, ἐτέλεσε τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Πάσχα καί ἀνέγνωσε τήν Πασχάλιον Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga.

-Ἐχοροστάτησε κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀγάπης, συμπαραστατούμενος ἀπό ὅλους τούς Ἱερεῖς τῆς Ἀδελαιίδος, τόσον τούς Ἑλληνας ὅσον καί τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων δικαιοδοσιῶν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, μεταφέρων εἰς τούς πιστούς τάς Πασχαλίους εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (ΑΠΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 27-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν ἐόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εἰς τούς πιστούς τάς Πασχαλίους εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν ἐορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone (28-4-03).

-Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν ἐόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εἰς τούς πιστούς τάς Πασχαλίους εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (29-4-03).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπό Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Σελιδοποίησις: Οἰκ. π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

Ἐκτύπωσις: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511